

Για την αστυνομική εισβολή στην κατάληψη Πατησίων 61 και Σκαραμαγκά

Στις 26 Μαρτίου διεξάγεται η δίκη σχετικά με την αστυνομική εισβολή, στις 29 Ιουλίου του 2011, στην Κατάληψη Πατησίων 61 και Σκαραμαγκά. Τα ανδρικότα του κράτους εισέβαλαν με οργανωμένη επιχείρηση παρουσία εισαγγελέα στο κτίριο και διέλυσαν το εργαστήριο πληροφορικής, υφαρπάζοντας 15 υπολογιστές, ενώ περιμάζωσαν τις μαυροκόκκινες σημαίες μας και έγραψαν εμετικά φασιστικά και σεξιστικά συνθήματα στους τοίχους. Κατόπιν αποχώρησαν από τον χώρο, αφού πρώτα είχαν συλλάβει έναν από τους συντρόφους μας, ο οποίος, σε αντίθεση με τους υπόλοιπους που απωθηθήκαμε βίαια από τα ΜΑΤ, κατάφερε να μπει στην κατάληψη απαιτώντας να είναι παρών κατά την έρευνα. Το κτίριο επανακαταλήφθηκε μετά από λίγες ώρες, όμως στον σύντροφό μας αποδόθηκαν οι κατηγορίες της διατάραξης της οικιακής ειρήνης, της οπλοφορίας για τις σημαίες και -το πιο εξωφρενικό- της κλεπταποδοχής για την κατοχή των υπολογιστών.

Η δίκη του συντρόφου μας θα πραγματοποιηθεί στα δικαστήρια της Ευελπίδων, με την κατηγορία της διατάραξης της οικιακής ειρήνης να έχει καταπέσει. Ωστόσο, ενώπιον του δικαστηρίου δεν σύρεται μόνο ο σύντροφός μας, αλλά όλοι όσοι επιλέγουν να πορευτούν με πυξίδα την αυτοοργάνωση, την αλληλεγγύη και την άμεση δράση στη βάση της κοινωνίας.

Από τη στοχοποίηση των καταλήψεων στη γενικευμένη καταστολή

Η εισβολή στην κατάληψή μας εντάσσεται σε μια κεντρική πολιτική επιλογή τους κράτους, που, ιδιαίτερα μετά την εξέγερση του Δεκέμβρη, στοχοποιεί συστηματικά τα ανταγωνιστικά ριζοσπαστικά εγχειρήματα, όπως οι καταλήψεις και οι αυτοοργανωμένοι χώροι/στέκια. Μόνο το τελευταίο διάστημα, στο στόχαστρο της καταστολής έχουν τεθεί η Δημοτική Αγορά της Κυψέλης, η κατάληψη της Λέλας Καραγιάννη όπως και η κατάληψη της Ελαίας στην Κέρκυρα, που ακολουθούν στην κρατική λίστα των εισβολών και επιθέσεων στην κατάληψη της Ζαΐμη στα Εξάρχεια, στο Μαραγκοπούλειο στην Πάτρα, στο Πίκπα και τις αυτοδιαχειριζόμενες εστίες στο Ηράκλειο, στο Ορφανοτροφείο και το Ναδίρ στη Θεσσαλονίκη, στο αναρχικό στέκι «Ρεσάλτο» στο Κερατσίνι. Στην επιλογή αυτή, σταθεροί αρωγοί αποτελούν οι ιδεολογικοί μηχανισμοί από τα ΜΜΕ, που συκοφαντούν με λύσσα τη δράση και τον λόγο των αυτοοργανωμένων εγχειρημάτων, ως τα κόμματα με προεξάρχον το ΛΑ.ΟΣ, που εντείνουν τις πιέσεις για εκκένωση των καταλήψεων μέσω και των κοινοβουλευτικών τους ερωτήσεων. Πρόθυμες πάντα να συνδράμουν την κατασταλτική μηχανή είναι φυσικά και οι διάφορες φασιστικές και ακροδεξιές παραφυάδες.

Η εξελισσόμενη αυτή επίθεση επιχειρεί να εκθεμελιώσει την ιστορική κοινωνική πρακτική της οικειοποίησης εγκαταλελειμμένων κτιρίων και της μετατροπής τους σε ελεύθερους κοινωνικούς χώρους. Περαιτέρω, επιχειρεί να απονομηματοδοτήσει την κατάληψη ως μέσο αντίστασης, το οποίο είναι εδραιωμένο στη συνείδηση των αγωνιζόμενων, όπως αποδεικνύει η ιστορία των κοινωνικών και ταξικών αγώνων, από τις καταλήψεις σε σχολεία και πανεπιστήμια μέχρι εργασιακούς χώρους και δημόσια κτίρια, όπως τα υπουργεία ή τα δημαρχεία. Η διάχυση της πρακτικής αυτής αποτυπώνεται και στη διάδοση της κατάληψης και αυτοδιαχείρισης χώρων και υποδομών που συνδέονται με τις καθημερινές ανάγκες των κατοίκων στις γειτονιές, είτε πρόκειται για πάρκα και χώρους πρασίνου (Πάρκο Κύπρου και Πατησίων, Πάρκο Ναυαρίνου) ή κοινωνικά ιατρεία (το ΠΙΚΠΑ στα Πετράλωνα), είτε για εγχειρήματα με πολύμορφη τοπική και κοινωνική δράση (κατάληψη Πάτμου και Καραβία στα Πατήσια, κτήμα Πραποπούλου στο Χαλάνδρι, Στρούγκα στη Ν. Φιλαδέλφεια).

Σε μια περίοδο κοινωνικών και ταξικών αναταράξεων λόγω της συστημικής-οικονομικής κρίσης, οι απελευθερωμένοι κοινωνικοί χώροι αγώνα αποτελούν ακόμη μεγαλύτερο κίνδυνο για την κυριαρχία. Η έμπρακτη αμφισβήτηση της εξουσίας και των καπιταλιστικών σχέσεων, η οργάνωση της καθημερινότητας μας με βάση την αλληλεγγύη, την αυτοοργάνωση και τη συντροφικότητα, η ανάδειξη του προτάγματος της συλλογικής δράσης, πέρα από τους πλασματικούς διαχωρισμούς της φυλής ή του φύλου, απειλούν να διαρρήξουν περαιτέρω το κοινωνικό ρήγμα από τις αντιφάσεις και τα αδιέξοδα του καπιταλισμού.

Τη στιγμή λοιπόν που το οικοδόμημα της συναίνεσης εμφανίζει βαθιές ρωγμές, με τις κοινωνικές αντιδράσεις απέναντι στην καταλήστευση των ζώων μας να οξύνονται, η βάρβαρη καταστολή ενάντια σε κάθε αγωνιζόμενο κομμάτι και η διάχυση του φόβου συνιστούν βασικό πυλώνα για τη διάσωση του συστήματος. Το μήνυμα τόσο στον αναρχικό/αντεξουσιαστικό χώρο όσο και σε κάθε υποκείμενο αγώνα, είτε βρίσκεται σε κατελημμένα κτίρια, κοινωνικά και φοιτητικά στέκια, πλατείες και γειτονιές ή εργασιακούς χώρους, είναι σαφές: το κατασταλτικό χέρι του κράτους μπορεί να αγγίζει, όποτε κρίνει πως έχει τη δυνατότητα, ό,τι θέλει σε ένα διαρκώς διογκούμενο καθεστώς έκτακτης ανάγκης. Μόνο συμπτωματικό, εξάλλου, δεν μπορεί να θεωρηθεί το γεγονός πως την ίδια μέρα της εισβολής, τα ξημερώματα, ακολούθησε η βίαιη εκκένωση της πλατείας Συντάγματος, με ισοπεδωτική εκκαθάριση των υποδομών της λαϊκής συνέλευσης, από τις σκηνές ως το ιατρείο, και 8 συλλήψεις με την κατηγορία... της υποβάθμισης του περιβάλλοντος!

Το άγριο πρόσωπο της καταστολής συναντούν πλέον όλες οι κοινωνικές ομάδες και επαγγελματικοί κλάδοι, που απεργούν ή διαδηλώνουν ενάντια στη διαρκώς εντεινόμενη επίθεση κράτους και αφεντικών και την ισοπέδωση ολόκληρων στρωμάτων που αυτή συνεπάγεται. Όλοι όσοι αντιδρούν στη βία των απολύσεων, των μειώσεων μισθών και συντάξεων, της κατάργησης των συλλογικών συμβάσεων. Όλοι εκείνοι που διαβάζοντας εφημερίδες ή παρακολουθώντας δελτία ειδήσεων βιώνουν τη συκοφάντηση των κοινωνικών αγώνων και υφίστανται την τρομοκρατία των διλημάτων “συναίνεση ή πτώχευση”, “υποταγή ή χρεωκοπία”. Όλοι όσοι περιδιαβαίνοντας τις γειτονιές του κέντρου έρχονται αντιμέτωποι με την αστυνομοκρατία, τα συστηματικά κληρονομήματα μεταναστών μικροπωλητών, τα φασιστικά “τάγματα εφόδου” που, ως ενεργοί φορείς της επιχείρησης διασποράς του κοινωνικού κανιβαλισμού, ξυλοκοπούν και μαχαιρώνουν όσους δεν συμπορεύονται με τα μισαλλόδοξα κηρύγματά τους.

Νέες τεχνολογίες ποινικοποίησης

Στο ίδιο κατασταλτικό πλαίσιο, το κράτος στην περίπτωση της Σκαραμαγκά δοκίμασε μια καινοφανή τεχνολογία ποινικοποίησης και εγκληματοποίησης με την κατηγορία για την κλεπταποδοχή. Σε μια αντιστροφή ακόμη και για το αστικοδικαιϊκό σύστημα, η κατασταλτική μηχανή-κατηγορός μεταθέτει το βάρος της απόδειξης στον «κατηγορούμενο», ο οποίος ανάλογα με τις ορέξεις των μπάτσων μπορεί να κληθεί να αποδείξει πού βρήκε ένα κρεβάτι, ένα στρώμα, μια καρέκλα, έναν υπολογιστή και αν όλα αυτά αποτελούν προϊόντα κλοπής. Προφανής στόχος, πέρα από τη μεθοδευμένη διόγκωση του κατηγορητηρίου, είναι η απαξίωση των ανοιχτών αυτόνομων δομών και μέσων παραγωγής/αναπαραγωγής και επιβίωσης, είτε πρόκειται για ένα εργαστήριο πληροφορικής ή έναν διαδικτυακό κόμβο αντιπληροφόρησης, είτε πρόκειται για ένα ξυλουργείο, που μπορεί να προσφέρει «απτές» λύσεις ιδιαίτερα εντός ενός ασθμαίνοντος καπιταλισμού. Την τεχνολογία της «κλεπταποδοχής» πάντως είχε εφαρμόσει η ΕΛ.ΑΣ πρόσφατα και στην υπόθεση της σύλληψης των 4 από τους 300 μετανάστες απεργούς πείνας της Υπατίας, μεθόδευση που όπως φάνηκε επεκτάθηκε και μάλλον θα επεκταθεί και σε άλλες περιπτώσεις στο μέλλον.

Η στοχοποίηση της κατάληψής μας συνδέεται ακόμη με τη δραστηριοποίηση του κεφαλαίου στην περιοχή. Στο πλαίσιο των επίδοξων σχεδιασμών για την “ανάπλαση” του κέντρου και συγκεκριμένων πλατειών, όπως εκείνη της Βικτώριας, τα τελευταία χρόνια έχουν κατασκευαστεί ογκώδη κτήρια για εμπορική κυρίως δραστηριότητα. Στο οικοδομικό τετράγωνο που βρίσκεται η κατάληψη έχει ήδη φυτευτεί ένα φαραωνικό εμπορικό κέντρο στην 3η Σεπτεμβρίου, ενώ μία ακόμη υπερκατασκευή ολοκληρώνεται στον πεζόδρομο της Σκαραμαγκά. Στη γωνία της Πατησίων με την Ηπείρου βρίσκεται εδώ και χρόνια το πολυτελές μέγαρο Υπατία, ενώ συνεχή δημοσιεύματα του αστικού τύπου παρουσιάζουν το κτίριο της κατάληψης, που «ανήκει» στο Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο και το είχε αφήσει χρόνια στην εγκατάλειψη, ως “φιλέτο” προς αξιοποίηση.

Την “αξιοποίηση” του, άλλωστε, επιζητούν και διάφοροι εστέτ φιλόμουσοι του Εκάλης Tennis Club, προκειμένου να στεγαστεί Μουσείο της Μαρίας Κάλλας, λόγος τον οποίο εμφάνισαν και οι βουλευτές της Δημοκρατικής Αριστεράς Θαν.Λεβέντης και Γρ. Ψαριανός στην ερώτηση που κατέθεσαν στη Βουλή, προκειμένου να εκκενωθεί η κατάληψη.

Η κατάληψη Σκαραμαγκά «αξιοποιείται» από αγωνιζόμενους

Η απάντησή μας προς το κράτος και όλους αυτούς τους τσαρλατάνους της Τέχνης είναι πως το κτήριο της Πατησίων 61 και Σκαραμαγκά αξιοποιείται ήδη! Αξιοποιείται από αγωνιζόμενους ανθρώπους ως κύτταρο αυτοοργάνωσης και ρήξης με τις κυρίαρχες καπιταλιστικές σχέσεις. Αξιοποιείται ως τόπος συνάντησης και επαφής έξω από την αποστειρωμένη γυάλα των εμπορευμάτων και της κατανάλωσης. Ως εργαστήριο παραγωγής θέσεων και ιδεών, διεμβολίζοντας την κυρίαρχη ιδεολογία μέσα από τη διοργάνωση εκδηλώσεων για την κρίση, τις φυλακές, την κρατική καταστολή, το μεταναστευτικό, τον αντιφασισμό, το φύλο, τον αντισπισισμό, την αντιπληροφόρηση, τον αντιμιλιταρισμό, τη διεθνή αλληλεγγύη. Αξιοποιείται ως δίκτυο αλληλοβοήθειας και αυτομόρφωσης με την οργάνωση μαθημάτων πληροφορικής, χορού, ελληνικής γλώσσας σε μετανάστες, με τη λειτουργία του αυτοδιαχειριζόμενου καφενείου, της συλλογικής κουζίνας, του ξυλουργείου, της βιβλιοθήκης, του εργαστηρίου ραπτικής και συνδημιουργίας, της πίστας αναρρίχησης.

Δηλώνουμε ότι οι κατασταλτικές επιχειρήσεις εναντίον μας δεν μας φοβίζουν. Δεν μας τρομάζουν ούτε η εντεινόμενη το τελευταίο διάστημα παρουσία των ένστολων καθαρμάτων της ομάδας ΔΕΛΤΑ γύρω από την κατάληψη, ούτε φυσικά οι κοινές επιθέσεις ΜΑΤ και φασιστοειδών, όπως εκείνες στις 10 και 16 Μαΐου του 2011, την περίοδο που εκτυλίσσονταν τα ρατσιστικά πογκρόμ στο κέντρο της Αθήνας. Αντιθέτως, όλα αυτά μας δυναμώνουν.

Δυναμώνουν την ανυποχώρητη επιλογή για την εμβάθυνση του κοινωνικού μας ριζώματος και την όσμωση με ολόένα μεγαλύτερα κοινωνικά κομμάτια μέσα από τις λειτουργίες και τις δράσεις της κατάληψης. Δυναμώνουν τη θέλησή μας για την ενίσχυση και διεύρυνση του δικτύου αντιστάσεων που συνομολογούν κατάληψης, συνελεύσεις γειτονιάς, στέκια, πολιτικές συλλογικότητες, εργατικές ομάδες και ταξικά σωματεία βάσης. Μα πάνω απ’ όλα, ακονίζουν το βέλος της ταξικής μας οργής, οπλίζοντάς μας με ακόμη μεγαλύτερο πείσμα να συνεχίσουμε να συμμετέχουμε ενεργά στους κοινωνικούς αγώνες, τις διαδηλώσεις, τα απεργιακά μπλόκα, τα οδοφράγματα, τις δράσεις των θυλάκων αντίστασης στο κέντρο και τις γειτονιές, που διεκδικούν να πάρουν τη ζωή τους στα χέρια τους. Μέχρι να ισοπεδώσουμε τον καπιταλισμό και πάνω στα συντρίμια του να οικοδομήσουμε μια κοινωνία ελευθερίας και αλληλεγγύης, χωρίς αποκλεισμούς και εκμετάλλευση.

Οι καταλήψεις είναι αναπόσπαστο κομμάτι των κοινωνικών αγώνων! Κάτω τα ξερά σας!

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ, ΔΕΥΤΕΡΑ 26 ΜΑΡΤΙΟΥ, 9.30πμ

